

- Särskilda kontroller inriktade på särskilda frågor som man på nationell nivå eller gemenskapsnivå konstaterat särskilt behöver uppmärksammas, såsom salmonella-smitta, användningen av fodertillsatser eller tungmetaller.

De båda kontrollerna inbegriper vanligtvis provtagning och test.

3. Avseende resultaten av kontrollerna innehåller rapporterna uppgifter om överträdelsernas antal och art. Ibland är det emellertid besvärligt att tolka uppgifterna, eftersom det är svårt att rapportera den relativa betydelsen av en försumelse.
4. De flesta medlemsstaterna har angett vilka åtgärder som vidtagits om överträdelser konstaterats. Andra uppgifter än antalet påföljder ges emellertid sällan, till exempel när det gäller genomförandet av korrigerande åtgärder på fältet.

4. SLUTSATSER

Rapporternas utformning är inte enhetlig och det är inte möjligt att utifrån den verksamhet som bedrivits dra några entydiga slutsatser om de områden där samordnad verksamhet behövs på gemenskapsnivå. Därför är det nödvändigt att utarbeta ett lämpligt rapporteringsformulär som kan antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 23 i direktiv 93/53/EG.

Under samtal i Ständiga kommittén kom man fram till att det är meningsfullt att rekommendera riktade inspektioner under 2002 på gemenskapsnivå på följande områden:

- Dioxiner i spårämnen och mineralfoder.
- Tungmetaller i spårämnen och mineralfoder.
- Mykotoxiner i fodertillsatser.
- Begränsningar i användningen av bearbetat djurprotein som skydd mot transmissibla spongiforma encefalopatier.

Införande av elektronisk tillståndsgivning för import av textil- och beklädnadsprodukter

(2002/C 77/08)

Genom rådets förordning (EG) nr 391/2001 av den 26 februari 2001 ⁽¹⁾ infördes en ny punkt 3 i artikel 11 i bilaga III till förordning (EEG) nr 3030/93 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land. I den punkten fastställs följande: "När ett leverantörsland med gemenskapen har överenskommit administrativa förfaranden avseende elektronisk tillståndsgivning får de berörda uppgifterna sändas på elektronisk väg i stället för att en exportlicens i pappersform uppvisas."

Elektronisk tillståndsgivning är redan införd för vissa länder sedan den 1 november 2001 ⁽²⁾, den 1 januari 2002 ⁽³⁾ respektive den 1 februari 2002 ⁽⁴⁾. Efter det har kommissionen kommit överens om de nödvändiga förfarandena med Kambodja, Thailand, Malaysia och Ukraina. När det gäller dessa länder kommer medlemsstaternas tillståndsgivande myndigheter från och med den 1 april 2002 att kunna utfärda importlicenser utan att de motsvarande exportlicenserna i original behöver visas upp. Importlicenserna kommer därför att kunna utfärdas så snart de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har mottagit uppgifterna i elektronisk form från leverantörsländerna och kommissionen har bekräftat att de mängder som begärts finns tillgängliga eller att den elektroniska licensen är giltig. De behöriga myndigheterna i de berörda tredje länder som är leverantörer får emellertid utfärda exportlicenser eller liknande dokument, inbegripet formella exportlicenser om de anser det lämpligt, för att underlätta transaktionerna för aktörerna.

För ytterligare upplysningar kan de ekonomiska aktörerna vända sig till de tillståndsgivande myndigheter i medlemsstaterna som anges på sidan 2 i EGT C 78 av den 18 mars 2000.

⁽¹⁾ EGT L 58, 28.2.2001, s. 3.

⁽²⁾ EGT C 308, 1.11.2001, s. 16 (Sri Lanka, Bosnien och Hercegovina, Koratien och Vietnam).

⁽³⁾ EGT C 374, 29.12.2001, s. 58 (Ryssland, Nepal, Taiwan, Macao och Filippinerna).

⁽⁴⁾ EGT C 29, 1.2.2002, s. 5 (Indien, Sydkorea och Laos).
